

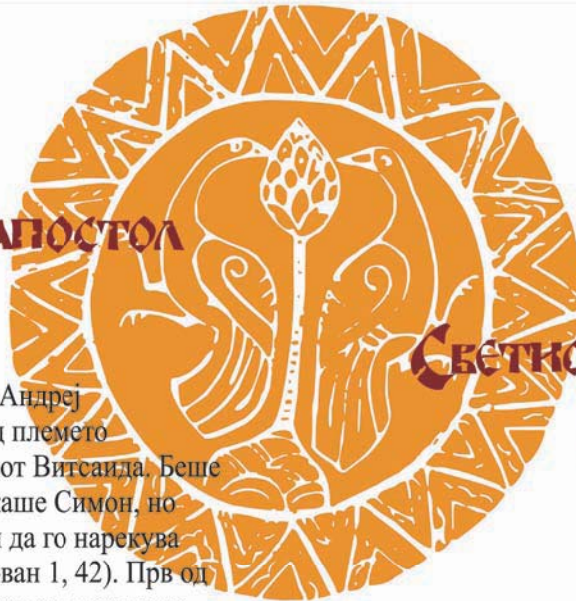
Спасителот Самиот ги избрал апостолите и им го дал правото и власта да го проповедаат Евангелието, да свеиштеносејствуваат и управуваат. Апостолите, ополномоштени од Самиот Спасител, поставувале свои наследници епископи, при што им давале особена благодат, да ја вршат нивната служба. Епископите им ги предавале своите права и должности на своите наследници, а овие на нивните. Апостолското преемство е гарант на каноничноста во една црковна единица, и како таква е подлога на канонското право и поредокот на Црквата.

НЕ СЕ СИТЕ АПОСТОЛИ ...

премин 6 не се сите апостоли

СВЕТИОТ АПОСТОЛ ПЕТАР

Син Јонин, брат на Андреј Првоповиканиот, од племето Симеоново, од градот Витсаида. Беше рибар и прво се викаше Симон, но Господ благоизволи да го нарекува Кифа или Петар (Јован 1, 42). Прв од учениците јасно ја изрази верата во Господ Исус, велејќи: „Ти Си Христос, Син на Живиот Бог“ (Матеј, 16, 16). Љубовта кон Господ му беше голема, а во верата се утврдуваше постапно. Кога Го изведоа Господ на суд, Петар трипати се одрече од Него, но само еден поглед на лицето Господово го исполни со срам и покајание. По слегувањето на Светиот Дух стана неустрашлив и снажен проповедник на Евангелието. После една негова беседа во Ерусалим се обратија околу три илјади души. Го проповедаше Евангелието ширум Палестина и Мала Азија, Илирика и Италија. Вршеше големи чуда: лечеше болни, воскреснуваше мртви, дури и од неговата сенка се исцелуваа болните. Имаше голема борба со Симон Волхот, којшто се прикажуваше за бог, а всушност беше слуга сатанин. Најпосле го посрами и го победи. На заповед на свирепиот цар Нерон, којшто беше пријател на оној Симон, Петар беше осуден на смрт. Откако го постави Лин за епископ на Рим и го посоветува и утеша стадото Христово, Петар радосно појде да прими смрт. Кога виде пред себе крст, ги замоли целатите да го распнат главечки, бидејќи се сметаше себеси за недостоен да умре како неговиот Господ. Така се упокои и прими венец на вечна слава великиот слуга на великиот Господ.

СВЕТИОТ АПОСТОЛ ПАВЛЕ

Родум од Тарс, од племето Венијаминово. Прво се викаше Савле, учеше кај Гамалиил, беше фарисеј и гонител на христијаните. Во христијанската вера беше обратен преку чудо од Самиот Господ, Којшто му се јави на патот за Дамаск. Крстен од апостолот Ананија. Му се даде името Павле и беше приброен кон службата на големите апостоли. Со пламена ревност го проповедаше Евангелието секаде, од границите на Арабија до Шпанија, меѓу Евреите и незнабожците. Го нарекоа апостол на незнабожците. Колку што беа страшни неговите страдања толку беше натчовечко неговото трпење. Низ сите години на неговото проповедање како на тенок конец висеше ден за ден меѓу животот и смртта. Откако сите денови и ноќи ги исполни со страдања за Христа, откако на многубројни места ја устрои Црквата и откако ја достигна таа мера на совршенство што можеше да рече: „не живеам веќе јас, туку Христос живее во мене“, беше убиен со меч во Рим, во времето на царот Нерон, кога и апостолот Петар.

АПОСТОЛСКИ

Првиот собор Христијанската Ерусалим во 49 тата Делата Апостолски христијанството меѓу претходно воведување во збунуваше христијаните со

најнапред се појавиле меѓу антиохиските христијани, коишто ги испратиле апостолите Павле и Варнава во Ерусалим, за да се посоветуваат со останатите апостоли. Така апостолите и презвитерите на Ерусалимската црква во 49 (или 51) година се собрале за да расправаат за овие проблеми. Апостолите се повикувале на фактите од своите проповеди при незнабошците, од коишто било очигледно дека Мојсеевиот обреден закон го загубил своето значење. (Дап 9, 31-11,30).

Тогаш е донесена одлуката да се укине задолжителноста на Мојсеевиот обреден закон за многубошците што ќе се покрстат, но притоа тие да бидат предупредувани и да се чуваат од идолски жртви, крв и блуд. Најважното предупредување било да не им го прават на другите она што не го сакаат за себе.

Оваа соборна одлука потоа им била соопштена на христијанските општини по писмен пат преку апостолот Павле, Варнава, и други угледни членови на Ерусалимската црква.

СОВОР

којшто бил одржан во црква, е одржан во година, а е опишан во (15: 1-35). Ширењето на многубошците, без обредите на јудаизмот, ги еврејско потекло. Споровите

АПОСТОЛСКО ПРЕЕМСТВО

SUCCESSIO APOSTOLICA
(Наследство, следење, преемство)

Во времето на организирањето на првите христијански општини, повикувањето на апостолите било суштинско и задолжително – секоја црква морала да го покаже потеклото на своето апостолство, преку непрекинатото преемство на епископот од еден од апостолите или апостолските ученици. Секоја служба или власт биле дефинирани во термини коишто означувале непосреден континуитет со личностите и учењето на Дванаесеттемина, а тој континуитет се состоел во зборовите: „Јас ви го предадов она што го примив“ (1 Кор. 15,3). Значи, апостолското преемство е законска ерархија, односно непрекинат синцир на пренесување на благодатта и власта во Црквата, од апостолот на епископите и од епископот на свештениците и ѓаконите со ракополагање. Старата Источна црква

го има верно зачувано апостолското преемство до денешно време, како начин на единствена и перманентна структура на апостолството на Дванаесеттемина. Стариот словенски збор преемство во превод би значел преземање.

Спасителот Самиот ги избрал апостолите и им го дал правото и власта да го проповедаат Евангелието, да свештенодејствуваат и управуваат. Апостолите, ополномоштени од Самиот Спасител, поставувале свои наследници епископи, при што им давале особена благодат, да ја вршат нивната служба. Епископите им ги предавале своите права и должности на своите наследници, а овие на нивните. Апостолското преемство е гарант на каноничноста во една црковна единица, и како таква е подлога на канонското право и поредокот на Црквата.

АПОСТОЛСТВОТО

е едно од основните својства на Црквата, потврдено на Вториот вселенски собор (Цариград 381), во деветиот член од Символот на верата: „ВО ЕДНА, СВЕТА, СОБОРНА И АПОСТОЛСКА ЦРКВА.

Црквата е апостолска и по тоа што ја ширеле и ја утврдувале Апостолите, по симнувањето на Светиот Дух на Денот на Педесетницата. Светиот апостол Павле им пишува на христијаните дека се насидани на темелот на апостолите и пророците, каде што аголниот камен е Самиот Исус Христос (Ефес. 2,20).

Црквата е апостолска и заради тоа што непрекинато и неизменето го чува учењето и преданието на светите апостоли, како и заради тоа што апостолската власт во неа им е предадена на законски апостолски наследници епископи, коишто ја продолжуваат мисијата на апостолите со цел да го соберат народот во името на воскреснатиот Господ Исус Христос.

АПОСТОЛСКИ ПОСТ

Втор по ред повеќедневен пост посветен на светите апостоли Петар и Павле, односно, на сите апостоли. Почнува во понеделникот по Неделата на сите свети, и трае до Петровден. Затоа и се нарекува Петров пост. Овој пост, чијшто почеток е подвижен и зависи од Велигден, е востановен во спомен на апостолите коишто после Слегувањето на Светиот Дух врз нив, а пред да заминат да го проповедаат Евангелието, постеле (Дап 13, 2-3) Апостолскиот пост може да трае најмалку една седмица и еден ден, а најдолго шест седмици. Првите сведоштва за овој пост ги сретнуваме кај Свети Атанасиј Александриски (4 век). Во Александрија, Антиохија и Ерусалим овој пост се врзувал за празникот на Светата Педесетница, а не за празникот на светите апостоли Петар и Павле, и траел една седмица. Подоцна станал подготвителен пост за празникот на светите Апостоли и неговото траење зависи од Воскресението, односно од Духовден.

премин 9 не се сите апостоли

Симболот на верата

Верувам во Едниот Бог Отец, Седржител,
Творец на небото и на земјата,
на сè видливо и невидливо.

И во Едниот Господ Исус Христос,
Синот Божји Единороден,
Кој е роден од Отецот пред сите векови;
Светлина од Светлината,
вистински Бог од вистинскиот Бог,
роден, несоздаден, единосуштен на Отецот,
преку Кого сè станало.

Кој заради нас луѓето
и заради нашето спасение слезе од небесата,
и се воплоти од Светиот Дух и Дева Марија,
и стана човек.

И Кој беше распнат заради нас во времето
на Понтиј Пилат, и страдаше и беше погребен.

И Кој воскресна во третиот ден, според Писмото.

И Кој се вознесе на небесата,
и Кој седна оддесно на Отецот.

И Кој пак ќе дојде со слава
да им суди на живите и мртвите,
и Неговото царство не ќе има крај.

И во Светиот Дух Господ, Кој дава живот,
Кој исходи од Отецот,
Кому заедно со Отецот и Синот
Му се поклонуваме и Го славиме,
И Кој говорел преку Пророците.

Во една, Света, Соборна и Апостолска Црква.

Исповедам едно крштение
за простување на гревовите.

Го чекам воскресението на мртвите.

И животот во идниот век. Амин!

